

Jak se ten děj odvíjí, tak mě už leccos míjí
pak křížem mezi řádky čtu román tiše zpátky
pár vět, co jsem v něm prožil
do kapsy jsem si složil k dočtení
je tý můj dávný hobby, pár let na čtyři doby
Míjení

Ty víš, že hledání blíží se míjení
hrajem svůj čekání na slunce zatmění
Jenom párkrát

Holky ticha tichem voní po jabloni, jak je to dál
někde doby, plejtvaj slovy, mávaj tichem
že já to psal
dududididej ...

Na páté stránce léto, říkám si ať teď je to
chci tě než přijde podzim, pak se v tý vizi vozím
zimou se řítí saně
mráz napřahuje k ráně prozřením
hodiny na vteřinky, koruny na halířky
rozměním

Ty víš, že hledání blíží se míjení
hrajem svůj čekání na slunce zatmění
Jenom sníme

Že holky ticha tichem voní po jabloni, jak je to dál
přijdou doby, plejtvaj slovy, mávaj tichem
proč já to psal
dududididej ...

V tý knížce dámy s citem, proudí mým lesklým bytem
náhodný holky z Twistu modelujou mou bystu
najdou mě, než to přečtou
pak mi to všechno sečtou s nadšením
to co jsem zatím prožil, jsem napsal v knížce s názvem
Míjení

Ty víš, že hledání blíží se míjení
hrajem svůj čekání na slunce zatmění
Jenom víme

Že holky ticha tichem voní než se doví, že je to dál
jako doby plejtvaj citem, mávaj slovy
proč já to psal
dududididej ...